

האשה שלום פרק חמישה עשר יבמות כתו:

הגהות הב"ח

סנטומה איברניא להו סנטה כוכב ננו ומינימס ונתן דודגמתו סייחן
ונגן סמיינו מכמיס היל גודגמו צייחן ונטן

מדינה אהרת דלא שכיה אינשי לא מירתת ובית שמאי הכא גמי שכיה
שירותא מא מעשה שהיה דאמר רב יהודה אמר שמואל שלפי קציו חתין היי
ההלו עשרה בני אדם לקצור חתין נשכו נחש לאחד מהן ומאת אשתו
הוועעה לבית דין ושלחו ומצאו כבריה באותה שעה אמרו האשה שאמרה
מות בעלי תנשא מות בעלי תהייכם נימא רבינו חנניא בן עקיבא ורבנן בפלגונא
ביבה שמאי וכ"ה קמפלני דתניא לא ישא אדם מי חתאת ואפר חתאת ויעברום
ירדן ובسفינה ולא יumor בצד זה וירק לצד אחר ולא ישיט על פני המים ולא
רכיבם לא על גבי בהמה ולא על גבי חברו אלא אם כן היי רגלו נוגעת
קרקען אבל מעברום על הגשר אחד ירדן ואחר שאר נהרות רבינו חנניא בן
עקיבא אומר לא אמרו ^๔ אלא ירדן ובسفינה וכמגעשה שהיה למא רבנן דאמרו
ובב"ש ו' חנניא בן עקיבא דאמר בב"ה אמר לך רבנן אנן דאמרין אף בב"ה
עד כאן לא קאמר בית הלל חתם אלא משומם דמירתת במוקם קרוב מירתת
מקום רחוק לא מירתת הכא מה לי ירדן מה לי שאר נהרות רבינו חנניא בן
עקיבא אמר לך אנא דאמר אף לך ^๕ עד כאן לא קאמר כי"ש החטם אלא
ישום דאיידי דיקיא ומינסבא מה לי מקום קרוב מה לי מקום רחוק הכא משומם
מעשה שהיה בירדן ובسفינה דהוא מעשה גוזר רבנן בשאר נהרות ולא הוה
מעשה לא גוזר רבנן מאי מעשה שהיה דאמר רב יהודה אמר רב ^๖ מעשה
נאדם שעשה מעביר מי חתאת ירדן ובسفינה וממצא כוית מן
חומרת החוב בקריעית של ספינה באותה שעה אמרו לא ישא אדם מי חתאת
אפר חתאת ויעברום בירדן ובسفינה: מהני ^๗ בית שמאי אומרים תנשא
התול בתובתה בית היל אומרים תנשא ולא התול כתובתה אמרו להם בית
שמאי התרעם ערזה חמורה ולא נתיר ממן הקל אמרו להם להם בית היל מצינו
שאן

ט'ז

איבא בינויו אדרניל בה קטטה. פ' נמ"ד מוקס למקליר סימה יהה כ"כ נמקל כיוון לילומת ל"א ולמ"ד דלומילס צדדמי כיוון דיש קטעה נבדק מועט חמלס גדרמי ולע' למוגנייל שיל כי נועלה יש מהות שטפקל כיוון צדונחטו וו"ט ותומתיו גם מפקר סלג סיל מתקמת טהරלים גירסתמי פלוני ולמוני וסידיינו נפכו איבא ביוייתו אדרנויל הונ'

עד אחר בקטמה מהו^๖ מושם דמלתא דעבידן לא נמי לא משקר או דמיון מושם^๗ דהיא דיןן דעת לה בקטמה ננייא אמרו לו לרבי יהה אומרא ר' יונה שותה לא תנשא ותנשא ההיא דאתיא לאמריה לה ספדי בערך קרבאל פולפה שקריא אינחו כר' מעבד הבי כי היבי דיל' אמרים^๘ לא שם' קצץ ובאותה מוניה ו' הם בית שמאי אחר כתבצער ואחת הבאה מ' חכמים בקצער אי' נבר' הלוות כבית שמאי' הם בית שמאי' לבית ר' אלא קצער חטמי' לא נמי לא קוצר בזעיר נגנון אלא מעשה שהיינו בollowה הכא נמי משדרינה והוא הרין לכולל גודינה דשביחוי אינש' נמי

בב א מ"י פ"ג מס' ג' נירוץ ס' ה קמג צחין נט טוכ"ע לה"ע סקיען י"ס סנדי מה:
כב ב ג מ"י פ"י מס' ג' פלא לוזומה ס' ז:

תוס' חד מקומאי
א' יביעו לה' עד אחד
ב' בכתה מהו ולא
ג' יישלטן. ואע' ג' דעד
ה' ביכמה פסק הרוב
ויל' מל' מל' ולא מורי
דומנן דומנן ליה
אל' קרייך ומכבא. שאגי
ה' דלא מעיקרא סנא
י' הא כל' הא דיענין
כ' בדוריא' דקטהה (היה)
ג' בינו לבינה ולא דיקא

באותה שעה אמרו האשה שאמרה מה בעלי בון?

שאין הארץ נבנין לניהלה על פיה. וכך למלתיו זכרה